

Kalbini yalnızlıkla terbiye edenlere

“Muhtelif Evhamlar Kitabı”
Ömür İklim Demir
Yapı Kredi Yayınları
Fiyatı: 9 TL

Ömür İklim Demir’in ilk kitabı “Muhtelif Evhamlar Kitabı”, birbirini bir noktada iskalayan hayatların öykülerinden oluşuyor.

HÜLYA AVTAN

Ömür İklim Demir, “Muhtelif Evhamlar Kitabı”nda insanı üşüten sokakları merkezine alıyor. Demir’in yalnız ölmek istememekle beraber, yalnız ölmeyi içten içe kabullenmiş karakterleri okurunun burnunun direğini sıvlatıyor.

Ellerinde torbalarla sokaktan geçen insanları gören pencere camlarının, maç kuyruğunda yenen isli köftelerin, her sabah suretin izlendiği çaydanlıkların, bir gün rüyama girer mi diye merak edilen kalabalığın içinde geçen her bir hikayesinde Demir, yalnızlıkla kalbini terbiye edenlerin yaşamlarına dokunuyor.

Öykünün incelikleri

Hayal kırıklıkları hayallerinden büyük olan insanların anlatıldığı kitabın ilk öyküsünün ilk cümlesi Melda isimli kahramanın ellerine adanmış: “İçindeki sıkıntıyı saklarcasına bakımlı olacak Melda’nın elleri. Apartman kapısı arkasında kapanırken torbaları yere bırakacak. Atkısının ucu toz olacak. Posta kutusundaki zarfa uzanacak; üzerinde yazılı ismi görünce ağlamaya başlayacak. Karşıdaki kapının deliğinde beliren gözü ve merdivenin ortasında donakalan kapıcıyı fark etmeyecek. O serin loşlukta hepsi, hıçkırıklar su saçlarının arasında yitene kadar bekleyecekler. Daha değil ama. Henüz vakti gelmedi.”

Bu başlangıç, Demir’in hüznü boğulmuş her bir karakterinin hayata karşı kırılğan olduğu kadar mağrur duruşunun ilk sinyalini veriyor. Şimdinin değil de geçmişin insanların taşıdığı hassasiyeti sırtlayan **kitab**, ismiyle müsemma endişelerin de sahibi. Oturup anlatmaya kalkılsa bugünün ne hızına ne de keлимelerine sığacak tasaları, hisleri, düşünceleri okuruyla paylaşır gibi bir hali var “Muhtelif Evhamlar Kitabı”nın.

Zamanın asılı kaldığı; sararmış dantellerin, naftalin kokan halıların, yeşil

köpükler çıkararak çürüyen anıların ortasında ağır ağır ölmekle meşgul bir karakter var **kitapta**. Televizyonda Aghan Işık’ın Belgin Doruk’a ilan-ı aşk ettiği sahneyi izleyip tam o anda ölmeyi isteyecek kadar mutlu hisseden Selim’in melankolisi **kitaptaki** 10 öykünün 10’una da sirayet etmiş durumda esasında. Kitabı okurken karşılaşılan her bir karakterin kendine hashığıyla kitabın dilinin inşasını da sezme mümkün. Ömür İklim Demir, okurunu yavaş yavaş meraklandığı her satırında, öykü türünün inceliklerini ve imkanlarını da bir araya getirmiş.

Muhtelif evhamlarının esaretinde, şikayetlerini başkalarından ziyade kendilerine etmekle malul insanların öykülerinden oluşan kitabın bir diğer özelliği ise, hemen her öykü öncesinde, ana karakterin kaderinin habercisi gibi duran alıntılara yer verilmiş olması. Onat Kutlar’ın “Durmadan düşünüyorum, ne çok öldük yaşamak için” demesi ya da Ahmet Hamdi Tanpınar’ın “Birçok şeyler gibi insanlar da kuyuya benzer, içinde boğulabiliriz” cümlesi öykünün ruh haliyle tesadüfi olmayan bir bağa sahip.

Muhtemel evhamlar

İnsan sahip olduğu bunca endişesiyle ne yapar? Tüm yaşananlar sadece tek bir insana ait olamayacak kadar fazla tanıdıkken neden kimileri için daha endişe vericidir? Yoksa bu herkese tanıdık olmak varsayımı bir temenni midir? Kimilerinde daha güçlü ya da yoğun olduğu iddia edilebilecek tüm bu endişeler içinde insan nasıl yaşar?

Ömür İklim Demir’in yalnız ölmeyi kabullenmiş karakterleri, okuruna muhtelif olduğu kadar muhtemel olan evhamlarını hatırlatıyor. Son olarak şunu söylemeden geçmemek lazım, “Muhtelif Evhamlar Kitabı”, hem anlamıyla hem de ilk kitabını yayımlamış yazarıyla okurunda heyecan uyandırıyor. ■